

com origen de tots ells, s'ha accentuat cada dia més l'excés de metges. Aquests darrers anys la Facultat ha obert l'exercici de la nostra carrera a una crescutíssim nombre de companys. Es aquest un aspecte que no ha estat a la nostra mà el solucionar-lo i ens hem hagut de limitar a recomenar des del nostre òrgan en la premsa la necessitat d'ésser escrupulós en l'atorgació de títols de metge. L'exigència en els estudis portaria indubtablement un gran millorament en la qualitat dels nostres professionals i el disminuir-ne la quantitat seria la solució d'aquest problema. Això és de difícil solució en la pràctica, sembla que malauradament l'estat de la nostra professió serà l'únic que podrà solucionar-ho. Quan els joves enlluernats per la glòria i la prosperitat d'alguns metges insignes es donguin compte que tot al volt d'ells hi ha una gran quantitat de metges que sofreixen només l'amargor i les privacions de la professió, que sens dubte en té més amb un profit migrat insuficient moltes vegades, quan els seus pares serenament arribin a comprendre el limitat de l'esdevenidor dels seus fills fent-los emprendre la carrera de medicina, llavors probablement les aules no seran tan nodrides i potser tornaran a venir els dies de millorament per la nostra estimada professió.

Heus aquí els punts principals de l'actuació del Sindicat enfront els problemes cabdals. No volem descendir a més detalls ni retreure altres aspectes no enumerats per no fadigar la vostra atenció; no creiem, per exemple, necessari fer remarcar l'amargor que ens produeix diàriament el constatar com els nostres malalts acudeixen a buscar la salut, menyspreuant els nostres estudis, en els remeis més estafalaris que els proporcionen persones desaprensives que s'atribueixen condicions sobrenaturals i saben trobar virtuts terapèutiques en les coses més ridícoles.

* * *

Pr a concretar millor l'obra del Sindicat, permeteu-me, finalment, que resumeixi la nostra actuació durant aquest any 1925-1926, que era allà on el Consell havia de cenyir el seu deure, si no hagués sentit la necessitat en aquests moments de donar-vos una idea més ampla del que ha estat el Sindicat de Metges de Catalunya fins al moment que ha vist limitada la seva actuació.

Al fer el resum de l'exercici que es clou en aquesta Assemblea, hem de dividir-lo en dues èpoques. La primera, fins al març de 1926, en què sorgiren els primers obstacles seriosos per la vida del Sindicat; la segona, des del març fins a la data actual.

En la primera època, el Consell pogué actuar quasi amb tota plenitud, ja que absolutament sense preocupacions no hem pogut exercir en tot l'any. Fou en aquesta primera època que es notaren els principals progressos de la nostra entitat. Els assumptes comarcals, vida principal de la nostra entitat, acudien com mai a sotmetre's a la resolució del Consell. Assumptes importantíssims s'havien hagut de resoldre, altres estaven en vies de resolució en el moment que fou suspesa la vida del Sindicat; entre aquests litigis, alguns d'ells serien dignes de menció pel treball que proporcionaren al Consell, però, d'entre ell, cal citar només com exemple el dels metges de Tarragona, que fou afrontat amb activitat i portat per camins de solució que no pogueren completar-se per l'inconvenient abans esmentat. Fou també durant aquest temps que la vida comarcal va intensificar-se com mai, totes les Seccions Comarcals eren constituïdes i totes treballaven en la pràctica. De tot arreu sortia un alé de vida que donava goig de veure i com a fet palpable d'aquest alé es pot citar l'èxit obtingut per la subscripció del Casal del Metge. Era en aquest moment que el Sindicat havia arribat a la seva plenitud i era ja mereixedor de la confiança de tots i per això cap company dubtava de portar el seu esforç i fins algun els seus estalvis en el gran projecte del Casal del Metge.

Altrament, també durant aquesta primera època totes les nostres Seccions sentien el benifet d'aquesta plèthora de vida, així, per exemple, la Borsa de Treball podia prestar més bons serveis que mai, perquè a ella acudien tots els nous llicenciats i els pobles que necessitaven dels seus serveis. També des de bon començament d'aquest exercici, les nostres publicacions, el Butlletí principalment, adquirien una importància insospitada arribant no solament a doblar-se les utilitats, sinó a enriquir-lo en el seu contingut i fins tipogràficament.

Fou en aquesta època favorable que el Sindicat per primera vegada i gràcies a la seva creixença i al seu desenrotllament econòmic, podia prestar l'ajuda material, positiva, necessària i